

Decyzja nr 1772/OE/2025

organ wydający Marszałek Województwa Śląskiego

na podstawie Art. 104 § 1 i 2 oraz 107 § 1 i § 2 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775; Dz.U. 2023r., poz. 803) w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 221) w związku z art. 3b ust. 1 oraz art. 3d ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (t.j. Dz.U. 2024 r. poz. 433).

Uznaję stanowisko XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX wspólnika spółki cywilnej XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z siedzibą w XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX posiadającą pełnomocnictwo wspólników spółki zwanej dalej Stroną zawarte we wniosku z dnia 12 marca 2025 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów co do zakresu stosowania przepisu art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (dalej zwana: ustawą produktową), uwzględniając stan faktyczny przedstawiony we wniosku:

- **za nieprawidłowe** oraz wskazać w tym zakresie, iż Strona jest zobowiązana do pobrania opłaty o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej oferując produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy produktowej użytkownikom końcowym.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12 marca 2025 r., oraz złożonym uzupełnieniem do wniosku w dniu 16 kwietnia 2025 r. oraz 13 maja 2025 r., Strona zwróciła się do Marszałka Województwa Śląskiego o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez Stronę daniny publicznej w postaci opłaty, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy produktowej zwana dalej opłata SUP.

Zgodnie z art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Przez organ właściwy należy tu rozumieć podmiot egzekwujący obowiązek określony w tych przepisach. Należy podkreślić, że na podstawie art. 3d i art. 25 ust. 2 ustawy produktowej w przypadku w przypadku jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomicznej lub urządzenia vendingowego właściwym do wydania interpretacji indywidualnej dot. opłaty SUP jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce pobrania opłaty SUP. Po złożonym uzupełnieniu wniosku, Strona dopełniła wymagań dla wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej jakie wynikają z art. 34 ust. 1, 3, 4, 6 ustawy Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 221).

Przedstawiony przez Stronę stan/faktyczny/e przedstawia się, jak poniżej.

Strona jest przedsiębiorcą wpisanym do rejestru Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej pod nr NIP XXXXXXXXXX z siedzibą w XXXXXXXXXX. Strona prowadzi działalność jako dystrybutor produktów w postaci naczyń jednorazowego użytku (kubki papierowe z nadrukiem) nabytych od importera spółki Love Nature Sp. z o.o. Strona nabywa plastikowe opakowania od podmiotu zewnętrznego, gdzie następnie wydając je konsumentom pobiera opłatę SUP od kubka. Strona wskazuje, że dystrybuowane kubki są wytwarzane wyłącznie z celulozy oraz kleju i nie zawierają tworzywa sztucznego. Strona przedstawia dokumenty potwierdzające brak tworzywa sztucznego w postaci certyfikatów wystawione przez PTS-Institut Fur Fasern & Papier gGmbH, DIN CERTCO – Dipl.-Biol. Katharina Vehring, M.Eng., raport DEKRA, decyzję Marszałka Wielkopolskiego udzielającej interpretacji oraz protokół kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. Strona jednocześnie informuje, że sprzedawane kubki składają się wyłącznie z celulozy i kleju i nie są wykonane w całości ani w części z tworzyw sztucznych.

Uzasadnienie prawne w świetle przedstawionego przez Stronę stanu faktycznego.

- zgodnie z art. 2 pkt 8b ustawy produktowej, opakowaniu - rozumie się przez to opakowanie w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658 i 1852);
- zgodnie z art. 2 pkt 9b ustawy produktowej, pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1380/2013”, w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;
- zgodnie z art. 2 pkt 9c litera b ustawy produktowej, produktach rozumie się przez to produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załącznikach nr 6-10 do tej ustawy;
- zgodnie z art. 2 pkt 9e ustawy produktowej, pod pojęciem produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego - rozumie się przez to produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;
- zgodnie z art. 2 pkt 11aa ustawy produktowej, tworzywie sztuczne - rozumie się przez to materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.4)), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane

- zgodnie z art. 2 pkt 11ac ustawy produktowej, pod pojęciem użytkownik końcowy - rozumie się przez to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży;
- zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy produktowej, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą";
- zgodnie z art. 3d ustawy produktowej, przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, wnoszą pobraną opłatę na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana;
- zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy produktowej, w przypadku jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego, jednostki gastronomicznej lub urządzenia vendingowego właściwym marszałkiem województwa jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce pobrania opłaty;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko zwana dalej Dyrektywa UE 2019/904;
- wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko zwane dalej Wytyczne Dyrektywy 2019/904.

Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym, Strona jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą dystrybuując kubki na napoje, Strona przedstawiła certyfikaty (DIN CERTCO i PTS), raport (DEKRA) oraz protokół kontroli WIOŚ mające zaświadczyć, że użyty do produkcji materiał papierowy nie zawiera tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 2 pkt 11aa ustawy.

Marszałek Województwa Śląskiego opierając się na przedstawionych dokumentach stwierdza, że Strona zajęła **nieprawidłowe** stanowisko w tej sprawie.

W zawartym raporcie DEKRA nr K17348 w pozycji zakres badania wskazano, że analizie poddano 4 produkty w postaci pojemników papierowych z funkcjonalną warstwą wewnętrzną, następnie w pozycji Próbką/Artefakt wskazano, że materiałem powłokowym jest klej BASF Joncryl HPB 4110, do analizy użyto metod:

- Analiza FT-IR

- Analiza DSC
- Analiza TGA.

Analiza FT-IR wykazała, że kubki wykonane z celulozy zawierają powłokę zgodną ze spektrum powłoki klejowej BASF. Kolejna analiza DSC również wskazuje obecność powłoki klejowej BASF przy temperaturze ok 97 °C, potwierdzeniem użytej powłoki BASF jest również trzecia analiza TGA która w warstwie wewnętrznej wskazuje szczyt rozkładu tej powłoki przy temperaturze ok. 400 °C.

W ocenie końcowej wskazano, że zgodnie z oświadczeniem producenta papieru, materiał użyty do powlekania papieru na bazie wody od strony wewnętrznej to emulsja akrylowa Joncryl HPB 4110 i jest stosowana jako klej aby nadać kształt i stabilność kubkowi, a po wysuszeniu i utwardzeniu aby zapewnić odporność na wodę i płyny powierzchni wewnętrznej papieru. Marszałek Województwa Śląskiego wskazuje, że na podstawie powyższego raportu wynika, że użyta emulsja akrylowa (Joncryl HPB 4110) do produkcji kubków to sztuczny polimer, który ma takie same właściwości co papier jedynie powyżej określonej temperatury ulega uszkodzeniu, natomiast nie stanowi to dowodu na to, że papier pokryty tą emulsją jest wolny od tworzywa sztucznego.

W przedstawionym certyfikacie DIN CERTCO oraz dołączonym do niego załączniku z wynikami badań również stwierdzono obecność powłoki akrylowej po czym powołano się na zapis 11 w Dyrektywie UE 2019/904 gdzie wskazano, że farby, tusze i kleje nie są uznawane za materiały polimerowe.

Biorąc pod uwagę powyżej Marszałek Województwa Śląskiego wskazuje, że certyfikat potwierdza stosowanie kleju do kubków, który jest polimerem akrylowym, a więc spełnia definicję tworzywa sztucznego z art. 2 pkt 11aa ustawy produktowej. Przeprowadzone badania jednak odrzucają go jako tworzywo sztuczne i biorą pod uwagę jedynie papier z uwagi na motyw nr 11 zawarty w Dyrektywie UE 2019/904 co w opinii Marszałka jest błędem.

Marszałek Województwa Śląskiego stoi na stanowisku, że wskazane w motywie 11 Dyrektywy UE 2019/904 farby, atramenty należy traktować jako ozdobne elementy kubka używane do szaty graficznej, a klej może być użyty do etykietowania produktów jednorazowego użytku, natomiast nie mogą stanowić składnika funkcjonalnego materiału z którego złożony jest produkt jednorazowego użytku. Stanowisko takie jest potwierdzone w Wytycznych Dyrektywy 2019/904 w akapicie nr 2.2.1 „Zawartość tworzyw sztucznych: w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych” gdzie wskazano:

„Jeżeli jednak powłokę lub wykładzinę z tworzywa sztucznego stosuje się na powierzchni papieru lub kartonu lub innego materiału, aby zapewnić ochronę przed wodą lub tłuszczem, produkt końcowy uznaje się za produkt wielomateriałowy składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takim przypadku produkt końcowy postrzega się jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z tym produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru lub kartonu z powłoką lub wykładziną z tworzywa sztucznego są częściowo wykonane z tworzywa sztucznego i są objęte zakresem stosowania dyrektywy.”

W przedstawionym certyfikacie PTS wskazano, że produkt (kupek papierowy) składa się z tektury wykonanej z bielonych włókien pierwotnych na które naniesiono powłokę dyspersyjną na bazie wody oraz podano możliwość poddania recyklingowi na poziomie 98,8% gdzie jednocześnie wskazano na ograniczenia ze względu na lepkość oraz niejednorodność optyczną w przygotowanym materiale. W opinii Marszałka Województwa Śląskiego certyfikat ten nie potwierdza tego, że kubek papierowy nie zawiera tworzywa sztucznego a wręcz przeciwnie potwierdza użycie powłoki (bliżej nie określonej) na bazie wody z czego można wywnioskować, że jest to powłoka, która została wskazana w raporcie nr K17348 jako klej akrylowy będący tworzywem sztucznym.

Marszałek Województwa Śląskiego jednocześnie wskazuje, że nie wziął pod uwagę protokołu WIOŚ i decyzji Marszałka Wielkopolskiego ze względu na brak posiadania pełnej dokumentacji na podstawie, której zostały wydane ww. dokumenty.

Jednocześnie należy wskazać, że zarówno ustawa produktowa w art. 2 pkt 9e jak również sama Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko w art. 3 pkt 2 nie określają minimalnej ilości tworzywa sztucznego w końcowym produkcie jednorazowego użytku.

Biorąc po uwagę powyższe Strona przedstawiła **nieprawidłowe** stanowisko co do wyłączenia z opłaty SUP dystrybuowanych kubków na napoje.

W zakresie w jakim Strona zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym będzie oferowała produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (kubki papierowe powlekane tworzywem sztucznym) użytkownikom końcowym, będzie zobowiązana do pobrania opłaty SUP.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu/stanów faktycznego przedstawionego przez Stronę i stanu prawnego obowiązującego w dacie złożenia wniosku.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa (t.j. Dz. U. 2023 r. poz. 775).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.

Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a).

Z up. Marszałka Województwa Śląskiego
Grażyna Lipnicka
Zastępca Dyrektora Departamentu Ochrony
Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych
/ - podpisane cyfrowo/

Otrzymują:

1. XX

Do wiadomości:

1. Kancelaria Zarządu - Biuro Zarządu
2. a/a (EZD)